

سلیم کا شعر

سلیم کا شعر اکتوبر 1934ء نوں لاہور وچ جناب محمد دین بٹ دے گھر پیدا ہوئے۔
 بی اے تک تعلیم حاصل کرن توں بعد اودہ نیشنل بینک آف پاکستان وچ ملازم ہو گئے۔
 1993ء نوں راک چنگے تے اہم عہدے توں ریٹائر ہو گئے۔ اوہ اپنیاں تخلیقی سرگرمیاں
 وچ رُجھے رہندے نیں۔

سلیم کا شعر نے تعلیم دے دوران ای شعر آکھنے شروع کر دتے سن۔ اوہناں دے
 گیت چھیتی ای ریڈیو، ٹیلی ویژن تے فلمان اندر گونجن لگ پئے۔ سلیم کا شعر نے غزل،
 نظم تے گیتاں وچ روایت تے جدیدیت نوں اک مک کر دتا۔ اوہناں دی شاعری
 وچ پنجاب تے اودے وسیبے دے نال نال پنجاب دے وسنیکاں دا دل دی
 دھڑکداسے۔

سلیم کا شعر دا کلام تیاں چھانواں (نظماں) سرگی دا تارا (غزلاں) ہوادی سولی (نظماں)
 تے درداں دا کھڑیا موتیا (غزلاں) دے سرنا نویاں نال چھپ چکیا اے۔ ہوادی سولی
 تے اوہناں نوں اکادمی ادبیات پاکستان ولوں انعام دی مل چکیا اے۔

اوہناں دی شاعری ساڈے اچ دے سے دے انسان تے اودھی حیاتی دیاں
 خوشیاں غمیاں دی شاعری اے۔ اپنی غزل وچ اوہناں نے تمثیل گوئی کوںوں کم لیا اے۔
 اوہناں نے کدی وی اپنے فن نوں فکر اُتے تے فکر نوں اپنے فن اُتے غلبہ حاصل کرن
 دی اجازت نہیں دتی۔ زبان دی چاشنی سلیم کا شعر دی شاعری نوں ہور نکھارتے
 سنوار دیندی اے۔

غزل

اپنے گھر دی پھلوڑی دوج ہنواں دے پھل لاکے دیکھ
رنگاں تے مہکاں دی دنیا موتیاں نال سجا کے دیکھ

ممٹی اُتے بیٹھیاں ہویاں بندے نیکے لگدے نیس
اپنا آپ پہچانن دے لئی میرے نیڑے آکے دیکھ

روڑے کھا کے پھل وڈن دوج کنتی لذت ہوندی اے
میرے وانگوں سنگھنے رکھ دا کدی تے روپے ٹا کے دیکھ

دوجیاں نوں نت منڈرا کہنا مرداں دا دستور نہیں
اپنیاں عملاں دی کھاری نوں اپنے سر تے چاء کے دیکھ

بوٹا لایے تے مُراد ہی سیوا دوج ای میوہ اے
ہور وی راکھی کراوے کھلیا ہور وی رت پیا کے دیکھ

موتہہ دا جہاں کوڑاواں میں دل دا اوناں مٹھا واں
فرصت ہو وی تے میرے دل پیار دا ہتھ دودھلے دیکھ

اُوٹھڑے بول تے کاتھ ساری عمراں وکیا اے
قسمت ساتھ دوسے جے تیرا نوں بھلیکھا پا کے دیکھ

(سرگھی داتارا)

